Idealist på høje hæle

Signe Møller har sagt farvel til hus og bil for at give børn i Afrika et bedre liv. Men hun har beholdt sine designerkøb

"Jeg havde ikke tid til, at jeg skulle arbejde mig op gennem Røde Kors og måske være heldig at blive udsendt på et tidspunkt, da jeg besluttede mig for at arbejde med nødhjælpsarbejde. Jeg har ikke særlig meget tålmodighed, og jeg har det ikke særligt godt med, at andre bestemmer over mig. Derfor tog jeg selv af sted. Jeg arbejdede først for

en engelsk organisation, men tingene gik alt for langsomt, og derfor valgte jeg at lave min egen organisation, 100 % til Børnene, hvor jeg hjælper 130 børn, der bor på en lossepladsi Kenya. Det har altid været en drøm for mig at arbejde med Afrika. Mit arbejde skal helst gøre verden til et bedre sted at være, og jeg har fundet ud af, at hvis jeg ikke gør en forskel for andre, så synes jeg ikke, der er mening med det, jeg laver. Jeg tror på, at alt er muligt. Om det så kun er ét barn, jeg hjælper, så gør jeg stadig en forskel.

Når jeg arbejder rigtigt hårdt, ved jeg jo, at jeg kan komme hjem og slappe af i en lejlighed bagefter, og når jeg kommer hjem, både i Afrika og i Danmark, nyder jeg det også så meget. Dem, jeg hjælper, har jo ikke den mulighed. De må blive på lossepladsen. Det sætter tingene lidt i perspektiv. Derfor har jeg det meget svært med kyniske mennesker.

Jeg møder heldigvis sjældent kyniske mennesker, og de få, jeg har været i kontakt med omkring mit arbejde – folk, der bliver provokeret af, at 'jeg tror, jeg kan gøre en forskel', dem er jeg for længst holdt op med at forsøge at omvende eller overbevise. I Kenya møder jeg mange, der intet håb har tilbage, og dét er by far det allermest sørgelige i hele verden. Det gør mig dybt ulykkelig. Men jeg er ikke sådan en type, der lever på en sten. Jeg har solgt min bil og sat mit hus til salg i forbindelse med oprettelsen af 100 % til Børnene, men jeg sætter ikke mine designerkøb til salg, fordi jeg skal ud og redde hele verden. Dem vil jeg stadig have lov at beholde.

Mit bedste køb er en frakke fra Lagerfeld, og jeg kan også stadig finde på at købe et par sko for min løn. Det seneste par, jeg har købt, er fattigmandsversionen af gladiatorsandaler. De er købt i H&M, men jeg synes, det er noget fis, at fordi man arbejder nonprofit, så skal man også leve på en sten. Jeg bliver jo ikke bedre til mit arbejde ved at flytte ud på lossepladsen.

Jeg skal passe på den, jeg er, og jeg er også en kvinde, der gerne vil være smart i tøjet. Men det betyder ikke det samme for mig, som det gjorde engang. Dels fordi jeg er blevet ældre, og dels fordi mine værdier har ændret sig. Når jeg ser en smart top, tænker jeg nogle gange, at der er nogle, der kun har den ene trøje, og så har jeg glemt det igen dagen efter. Jeg er opvokset på landet med hest, eget værelse og forældre, der har lært mig at drage omsorg for andre mennesker. De hjalp mine venner, hvis de havde problemer, og jeg var selv typen, der tog dyr og børn i vanskeligheder med hjem. Men da jeg var i 20'erne, var jeg meget opsat på at tjene penge og gøre noget for mig selv. Min identitet ligger bare ikke så meget i det materielle, som jeg troede.

Jeg har valgt, at organisationen skal fokusere på børnene, fordi det er dem, der skal bygge fremtiden i Kenya. Og så går de lige i hjertet. Det var i forbindelse med et projekt om langtidssyge danske børn, at jeg fandt ud af, at jo mere jeg arbejdede med det, des mere brændte jeg for det. De afrikanske børn trænger til så meget omsorg. Jeg håber, at organisationen vil blive ved med at skaffe hjælp til endnu flere mennesker. Også uden at jeg nødvendigvis skal stå i spidsen. For jeg er ikke altid god til at passe på mig selv. Jeg kan godt arbejde 14 timer i døgnet, og jeg er ikke sjov at være sammen med, når jeg er stresset. Så er jeg fraværende og har kort lunte.

Det er ikke, fordi jeg er vildt følsom, men nogle gange bliver det hele for meget, fordi det er hårdt at se så meget elendighed. Heldigvis har jeg min kæreste. Han kan få mig ned på jorden og trække vejret dybt, når jeg kører helt op. Og så ved jeg altid, hvor jeg har ham – og det er meget vigtigt for mig, når jeg rejser så meget, som jeg gør."

CV:
- Uddannet kaospilot i Århus
- Grundlagde i 2007 organisationen 100 % til Børnene
100procenttilbornene.dk

34-årige Signe Møller ønskede at arbejde i en nødhjælpsorganisation, hvor tingene gik hurtigere end ellers. Derfor etablerede hun sin egen